

meget, at vedkommende Voldsmænd foruden Frihedsberøvelse tillige fik legemlig Straf, det vilde da i hvert Tilfælde være menneskeligt, om han mente det. Saa har man jo sagt, at Legemsstraffen brutaliserer Bøllerne, og at den, som det siges i en Pjece, der er udgiven af nogle Medlemmer af Kriminalistforeningens Bestyrelse, fornægter Samfundets civilisationiske Opgave lige over for Forbryderne og betegner et Tilbageskridt i Kultur. Jeg tror nu, at det nærmest maa betegnes som en Talemaade; thi det, som efter min Mening giver et Folk Præget af Raahed og af Tilbageskridt i Kultur, synes mig langt mere at være det, at man lader grove Forbrydelser gaa ustraffede hen; jeg tænker f. Eks. paa Kongemordet i Serbien eller de store Jødeforfølgelser i forskellige Lande, eller Slagterierne af de Kristne i Armenien. Saadanne Tilstande betegne vistnok et lavt Civilisationsstandpunkt hos Befolkningen, selv om man maaske slet ikke har Pryglestraf der.

Saa har man anført, at Pryglestraffen i og for sig ikke virker afskrækkende, at den, som det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) sagde, kun bliver et Fugleskræmsel, og at man har andre Midler, som maaske kunne virke lige saa godt. Som saadanne Midler har man særlig fremhævet Opdragelse af vanrøgtede Børn og Bekæmpelse af Alkoholismen. Det er selvfølgelig udmærkede Midler, men vi maa huske paa, at der vil hengaa mange Aar, inden slige Foranstaltninger kunne blive i værksatte og endnu flere Aar, inden de kunne naa deres Virkning, men i den Tid maa man virkelig ogsaa have Midler lige over for de professionelle Voldsmænd. Og naar man siger, at en lang Tids Frihedsberøvelse navnlig i Forbindelse med Tvangsarbejde vil være et udmærket Middel, saa kan det selvfølgelig i visse Henseender være rigtigt nok, kun ikke, naar Tvangsarbejdsanstalterne ere indrettede saaledes, som det nu paa mange Steder er Tilfældet, thi ofte er Tvangsarbejdet nærmest en Parodi paa en Straf. Jeg har i det mindste den Erfaring, at mange Vagabonder og løse Eksistenser hen ad Vintertid ligefrem sørge for, at de blive dømt ind i en Tvangsarbejdsanstalt i 3 Maaneder, saa gaar Vinteren med det; der have de det lunt og godt; de faa tilstrækkelig Kost, og de behøve ikke at bestille noget, naar de ikke have Lyst dertil, thi man har ikke noget Middel til at tvinge en Mand til at arbejde, naar han ikke vil. Det staar derfor som tvivlsomt for mig,

om Tvangsarbejde alene er tilstrækkeligt, i det mindste saa længe Tvangsarbejdsanstalterne bave den Form, de nu have. Jeg tror, og i den Henseende er jeg enig med det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen), at det eneste, som slige professionelle Voldsmænd have Respekt for, er legemlig Revselse. De ville nok slaa løs paa andre, men i Reglen er det fejde Personer, der gerne ville hytte deres eget Skind. Naar det er i Fare, ere de ikke slet saa store paa det som ellers. Jeg maa desuden bemærke, at Tvangsarbejde er en meget dyr Straf, og at lang Tids Tvangsarbejde for disse Personer vil medføre en betydelig Stigning af Delinkventomkostningerne, hvilket vil gaa ud over Kommunerne, som skulle udrede dem. Jeg er temmelig sikker paa, at en forøget Anvendelse af Tvangsarbejde vil medføre, at Amtsrepartitionsfondsbidragene mange Steder maa forhøjes. Her i Københavns Tvangsarbejdsanstalt koster en Fange daglig 81 Øre, det bliver altsaa næsten 300 Kr. aarlig for en saadan Person, det er virkelig en temmelig dyr Straf for dem, der skulle udrede Delinkventomkostningerne. En anden Sag vilde det naturligvis være, hvis Tvangsarbejdsanstalterne vare Statsanstalter omtrent i Lighed med Straffeanstalterne, men da dette ikke ligger for, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. For øvrigt synes jeg, at man, naar man mener, at Tvangsarbejde virker bedre paa Voldsmænd end legemlig Straf, maa komme til det Resultat, at begge Dele i Forening maa virke allerbedst.

Men saa er der dem, som sige: Ja, vi ere egentlig ikke imod Pryglestraffen, naar bare man kunde anvende den umiddelbart efter, at vedkommende Gerning er begaaet, altsaa straks efter Forbrydelsen. Ja, det kan jeg naturligvis ikke nægte vilde være udmærket, men jeg kan ikke indse, hvorledes det skal kunne lade sig gøre. Jeg har nok hørt, at en Bestillingsmand et Sted her i Landet for adskillige Aar siden indberettede til Amtet, at han havde givet en Dreng Ris under Forventning af Amtets Approbation. Men det er jo en Fremgangsmaade, som ikke er til at anbefale, thi hvad skulde man gøre, hvis den overordnede Autoritet nægtede Approbationen! Men jeg tror heller ikke, at den Omstændighed, at vedkommende Voldsmænd skal sidde i nogen Tid og vente paa sin Straf, vil gøre den virkningsløs. Jeg tør maaske minde om det gamle Ord: Tillavningen er det værste, sagde Drengen, han skulde have Ris. Naar en saadan Voldsmænd